

BAADER-MEINHOF

NA HET ZIEN VAN DE FILM DER BAADER MEINHOF COMPLEX

BEKEN HET MAAR: OOIT WAS JIJ
ZO'N DWAAS DIE GELOOFDE
IN DE ZELFGEMAAKTE BOM

ER WAREN SCHULDIGEN
OM AAN TE WIJZEN
EN AF TE MAKEN

WE NOEMDEN ZE GENERAAL,
BAZEN VAN DE BANKEN,
VIJANDEN VAN HET VOLK

WE SMOKKELDEN VERDACHTEN
MAAKTEN ONZE ZOLDERS
EN KELDERS VOOR ZE LEEG

OPGEJAAGD WERDEN WE
TOCH ALLEMAAL, WIJ BLOEDDEN
MET VIETNAM, WERDEN GEFOLTERD
IN CHILI, VASTGEHOUDEN IN CATACOMBEN

WE STONDEN IN HET GELID
VOOR DE STEMLOZE, DE HAVELOZE
EN INTUSSEN VÓÓR DE ZEGE KWAM
BEDREVEN WE DE LIEFDE

WE DROEGEN EEN VUUR
IN ONS BLOED EN IN ONS HOOFD
EEN SCHONE DWAASHEID

ER WAS GEEN TIJD
VOOR WOORDEN, DE STRIJD
RIEP EN DE BLOEDIGE DAAD:
EEN ZWARTE SEPTEMBER

ZO GEBEURDE IN DUITSLAND
TERWIJL HIER IN HET VREDIGE VLAANDEREN
DE BOER ZIJN KOEIEN MOLK EN WIJ
DWEPTEN MET ULRIKE: HELDEN

WAREN WE IN EEN GEDROOMDE OORLOG

EN PAS NA JAREN ZAGEN WE
DE VERGEEFSHEID, AL DIE MOOIE
LICHAMEN, AL DAT LOZE BEDROG

STAF DE WILDE, LAPPERSFORT POETS SOCIETY

[ROTE ARMEE FRAKTION - WIKIPEDIA](#)

De RAF stond ook wel bekend onder de naam **Baader-Meinhof**-Groep. De groep werd in 1970 opgericht door onder meer Andreas Baader, Gudrun Ensslin en Horst ...
nl.wikipedia.org/wiki/Rote_Armee_Frak...

DER BAADER MEINHOF KOMPLEX

Of de Baader Meinhof groep nog steeds een trauma is voor de Duitse bevolking is de vraag. *Der Baader Meinhof Komplex* schetst met grote nauwgezetheid tien jaar ontregelende RAF-terreur.

Gebaseerd op het gelijknamige boek van Stefan Aust, en spelend van 1967 tot en met de hete herfst van 1977, wordt deze geschiedenis met meedogenloze vaart verteld. De film begint idyllisch op een vakantiestrand, waar enkele leden van de groep genieten van zon en zee.

Daarop volgend barst de actie los bij het bezoek van de sjah aan Berlijn, bij het operagebouw. Een in aanleg vredige demonstratie escaleert in een angstaanjagende orgie van geweld. Dit gewelddadige begin is briljant geënceneerd, en zet zo de toon voor de rest van de film. De film is in feite een twee en half uur durende aaneenschakeling van aanslagen, bankroven en ander revolutionair bedoeld geweld.

De producent en scenarioschrijver Bernd Eichinger geeft in de persinformatie zelf toe dat zijn film strikt gezien geen plot bevat. Zijn bedoeling was om de maalstroom van gebeurtenissen het verhaal voort te laten stuwten. Eichinger produceert voornamelijk actiewerk, ook in Hollywood, en produceerde eerder *Der Untergang*, over de laatste dagen van Hitler.

Regisseur Uli Edel is eveneens geen specialist van fijnzinnig drama. Edel maakte spannende en sensationele producties als *Cristiane F.* en *Last Exit to Brooklyn*. Dan kan het niet een verrassing genoemd worden, dat beiden een film geproduceerd hebben met een bijna Amerikaans actietemperament. Veel gehoord argument tegen de film is dan ook dat de vertelling aan duiding en diepte ontbeert.

We leren inderdaad weinig over de motieven en filosofie van de RAF-leden; wanneer een woord als 'revolutie' valt klinkt dat enigszins hol. Toch is de film iets meer dan een imponerend actiedrama. Het is wel degelijk een meeslepende reconstructie van een bewogen periode in de Duitse geschiedenis, toen de Duitse natie tien jaar gegijzeld werd door de RAF.

Met bezeten nauwkeurigheid hebben de makers tot in de kleinste details dat verleden tot leven gebracht. Iedere vliegende kogel werd ook daadwerkelijk afgevuurd, die nauwgezetheit heeft tot een zeer overtuigende verbeelding van die roerige dagen geleid.

In het begin is er nog iets van een idealistisch gevoel te bespeuren bij de RAF-leden, gaandeweg veranderen ze in moordzuchtige fanaten. Het was zeker de bedoeling van de makers om Ulrike Meinhof, Andreas Baader, Gudrun Ensslin en Holger Meins te ontmaskeren als nietsontziende geweldjunks. Die bovendien als gevolg van hun kruistocht tegen de repressieve Duitse staat een nog repressievere staat creëerden. De mythe van Baader Meinhof wordt genadeloos onderuit gehaald.

De film toont onverbloemd de daden, niet zozeer de motieven van de RAF. De makers waren gekant tegen het psychologiseren van de groepsleden. Eichinger en Edel gingen er vanuit dat het laten zien van uitvoerige vergaderingen van de bendeleden over hun politieke motieven geen spannende cinema zou opleveren. Daarom heeft *Der Baader Meinhof Komplex* nauwelijks een inhoudelijk debat in Duitsland opgeleverd. De vertelling leent zich eenvoudigweg niet tot diepgravende bespiegelingen over het wezen van het terrorisme.

Dat de geradicaliseerde kinderen van Nazi-ouders, geleid door Baader, Meinhof en Ensslin strijd voerden tegen het Amerikaanse imperialisme, gesteund door een repressieve Duitse natie, wordt niet duidelijk uit de film. Misschien geeft deze zienswijze van de filmmakers aan, dat er zoiets als een verwerking van het beladen verleden heeft plaatsgevonden.

In het verleden toonden filmmakers als Alexander Kluge, Rainer Werner Fassbinder en Margarethe von Trotta in hun films meer begrip en nuancering voor de RAF. *Der Baader Meinhof Komplex* staat diametraal tegenover deze oude 'linkse' visie. De filmmakers later er overigens geen twijfel over bestaan dat Meinhof, Baader, Ensslin en Jan-Carl Raspe zelfmoord gepleegd hebben in Stammheim.

ULRIK VAN TONGEREN

Der Baader Meinhof Komplex (A-film), nu te zien in 27 bioscopen. De officiële [website](#).

Wat vind jij van deze film?

December 25, 2010 at 05:36:24pm

JongelingTja, wat bewoog de RAF? Het was vooral een clubje dat zich liet meeslepen door het euforische gevoel van de mei 1968-generatie en het revolutionaire elan van die tijd, en dacht dat wapens een goed middel waren om de wereld te veranderen. Dat wordt best duidelijk in deze film. Nadien werd het terroristenleven meer een lifestyle voor ze en toen ging het ook pas echt fout. Hun zelfmoord was niets anders dan het enig juiste spectaculaire sluitstuk van een dergelijk leven. Prima film met een Baader van wie je werkelijk bang wordt.

<http://www.ravagedigitaal.org/>